

standen, at det ærede Medlem endnu fastholder sine Planer, og det kan heller ikke være af Hensyn til den store Handelsstand og Købmandsstand, at Højre har besluttet at ville stemme for det ærede Medlems Planer.

I Dag saavel som i Gaar ved denne Sags Behandling er Bundforholdene i Mølleengen blevet omtalt. Statsbanerne har undersøgt disse Forhold, og disse Undersøgelser af Bundforholdene viser, at der flere Steder er langt ned til fast Bund. Det er naturligvis rigtigt. Vi har et Kort oppe i Udvalgsværelset, som viser Bundforholdene i Henhold til de Boringer, der er foretagne. Der er intet stukket under Stolen, og vi har ogsaa tilkaldt nogle af de mest sagkyndige af Generaldirektionens Embedsmænd, og der er rettet bestemte Spørgsmaal til dem om, hvorvidt de mente, at den Kalkulation, som Statsbanerne havde foretaget for Fundamenteringens Udførelse i Mølleengen, kunde passe, og dertil svarede de et absolut Ja. Jeg vil derfor bede ærede Medlemmer om ikke at lade sig ængste af de Skræmmebilleder, som er brugte under disse Par Dages Forhandlinger om den bundløse Mølleeng, for det er Ting, som ikke passer. Jeg mener ligesom det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup), der selv har været Trafikminister og som saadan maa betragtes som noget sagkyndig paa dette Omraade, naar han i Dag sagde, at naar Generaldirektionen havde udtalt sig, som den har, stoled han paa det, og saa var han ikke bange for Bundforholdene. Det forbausede mig noget, at det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen), som ellers giver sig ud for at være sagkyndig paa Jernbanelæse- og Omraade, vilde udtale sig saaledes, som han gjorde i Dag, eftersom netop dette Punkt har været gjort til Genstand for en indgaaende Drøftelse med de sagkyndige i Generaldirektionen, hvis Medlemmer, som før nævnt, mener, at der absolut er regnet rigeligt ved Kalkulationen, og tillige udtaler, at der ikke er Spor af tekniske Vanskeligheder, da man nu ikke som tidligere kun bruger Træpæle til Piloteringen, men ogsaa bruger Hennebiquepæle, der giver et langt solidere Fundament.

Det ærede Medlem fra Verringe mente, at naar hans Forslag blev gennemført om at bygge en Godsbanegaard i Mølleengen, vilde man altid kunne tale om en Bevilling til Omordning af Personbanegaarden udover de 300,000 Kr., som han har stillet

til Raadighed for en lille Forbedring af Forholdene. Det er egentlig en ret mærkværdig Stilling, det ærede Medlem indtager, der i 1909 var Minister for offentlige Arbejder og da fremsatte et Forslag til Lov om en Omordning af Personbanegaardsforholdene i Aarhus og skrev i Bemærkningerne til Lovforslaget: „Af Perroner forefindes kun to egentlige og et Trinbræt, Hovedperronen er alt for smal, saaledes at der ved Togekspedition finder en Trængsel Sted, der er til største Ulempe saavel for Publikum som for Jernbane- og Posttjenesten. Endnu værre ere Forholdene for Mellemperronens og Trinbrættets Vedkommende, idet disse have en saa ringe Bredde, at Færdselen paa dem ligefrem kan være forbunden med Fare“. Saaledes skrev det ærede Medlem, da han som Minister i 1909 førte Lovforslaget frem her i Salen om en ny Personbanegaard i Aarhus, og det Udvalg, som har set paa Forholdene derovre, er enigt om, at det ærede Medlem som Minister ikke har ført overdreven Tale, naar han skrev, at der var Fare paa Færde. Jeg vil derfor spørge det ærede Medlem, om han ikke føler det samme Ansvar som Rigsdagsmand i 1915, som han følte som Minister, og jeg vil sige til ham, at saafremt han gør dette, vil han absolut stemme for Ministerens Forslag, der i Morgen kommer til Afstemning her i Salen. Faren er stor, og Faren bliver større Aar for Aar. Der er nu gaaet 6 Aar, siden det ærede Medlem udtalte sig om den store Fare, der er paa Aarhus Personbanegaard. Der vil maaske atter gaa 6 Aar, selv om Lovforslaget bliver vedtaget, forinden Forholdet bliver fuldstændig ordnet. Ingen Minister og ingen Rigsdagsmand kan bære det Ansvar, der er forbundet med at udskyde denne Sag. Sker der en Katastrophe, hvorved Menneskeliv gaar tabt, bærer Staten det store Ansvar, og Statens Repræsentanter er os Rigsdagsmænd. Det vil derfor med Rette være paa os, at Ansvaret bliver overført, saafremt en Ulykke udover de smaa dagligdags, der indtræffer paa Aarhus Hovedstation, skulde ske. Derfor skal vi ikke have en halvt midlertidig Løsning, vi skal ikke alene vedtage en ny Godsbanegaard, vi skal ogsaa have en ny Personbanegaard, som Ministerens Forslag tager Sigte paa.

Ministerens Lovforslag er det, der løser Banegaardsspørgsmaalet paa den mest rationelle Maade, et Forslag, hvis Gennemførelse betyder en endelig Ordning, hvorved saavel Passager- som Godsforhol-